

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64
26. dubna 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 148/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 148/02 Věc C-746/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus – Estonsko) – trestní řízení proti H.K. („Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Směrnice 2002/58/ES – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Omezení – Článek 15 odst. 1 – Články 7, 8 a 11, jakož i čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Právní předpis, který stanoví poskytovatelům služeb elektronických komunikací povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Přístup vnitrostátních orgánů k uchovávaným údajům pro účely vyšetřování – Boj proti trestné činnosti obecně – Povolení udělené státním zastupitelstvím – Použití údajů v rámci trestního řízení jakožto důkazů – Přípustnost“) 2

2021/C 148/03	Věc C-824/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelnego Sądu Administracyjnego – Polsko) – A.B., C.D., E.F., G.H., I.J v. Krajowa Rada Sądownictwa („Řízení o předběžné otázce – Článek 2 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Právní stát – Účinná právní ochrana – Zásada nezávislosti soudů – Postup jmenování do funkce soudce Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) – Jmenování do funkce prezidentem Polské republiky na základě usnesení Národní rady soudnictví – Nedostatečná nezávislost této Rady – Neúčinnost prostředku nápravy k soudu, který lze podat proti takovému usnesení – Nález Trybunału Konstytucyjnego (Ústavní soud, Polsko), kterým se zrušuje ustanovení, na němž je založena pravomoc předkládajícího soudu – Přijetí právní úpravy, která stanoví zastavení řízení ze zákona o již projednávaných věcech a vylučuje v těchto věcech budoucí podání jakéhokoli prostředku soudní nápravy – Článek 267 SFEU – Možnost a/nebo povinnost vnitrostátních soudů podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a trvat na ní – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Přednost unijního práva – Pravomoc nepoužít vnitrostátní ustanovení, která jsou v rozporu s unijním právem“)	3
2021/C 148/04	Věc C-425/19 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 – Evropská komise v. Italská republika, Banca Popolare di Bari Società Cooperativa per Azioni, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia („Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Zásah soukromoprávního mezibankovního konsorcia ve prospěch jednoho ze svých členů – Schválení zásahu centrální bankou členského státu – Pojem ‚státní podpora‘ – Přičitatelnost státu – Státní prostředky – Indicie umožňující dovést přičitatelnost opatření – Zkreslení právního a skutkového stavu – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem“)	4
2021/C 148/05	Věc C-329/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Słupsku (Polsko) dne 22. července 2020 – Raiffeisen Bank International AG v. UI, MB	5
2021/C 148/06	Věc C-653/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2020 Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci T-174/19, Guillaume Vincenti v. EUIPO	5
2021/C 148/07	Věc C-16/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. ledna 2021 Estonskou republikou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 28. října 2020 ve věci T-594/18, Pharma Mar v. Evropská komise	6
2021/C 148/08	Věc C-30/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Lennestadt (Německo) dne 19. ledna 2021 – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG v. NW	7
2021/C 148/09	Věc C-57/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 1. února 2021 – RegioJet a. s.	7
2021/C 148/10	Věc C-85/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 11. února 2021 – WY	8
2021/C 148/11	Věc C-101/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 18. února 2021 – HJ	9
2021/C 148/12	Věc C-104/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úřadem pro přístup k dopravní infrastruktuře (Česká republika) dne 19. února 2021 – RegioJet a. s. v. České dráhy a.s.	9
2021/C 148/13	Věc C-113/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2021 Maen Haikal proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. prosince 2020 ve věci T-189/19, Maen Haikal v. Rada Evropské unie	10
2021/C 148/14	Věc C-125/21: Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Evropská komise v. Irsko	11

2021/C 148/15	Věc C-126/21: Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Evropská komise v. Irsko	11
2021/C 148/16	Věc C-137/21: Žaloba podaná dne 4. března 2021 – Evropský parlament v. Evropská komise	12
2021/C 148/17	Věc C-166/21: Žaloba podaná dne 12. března 2021 – Evropská komise v. Polská republika	13
Tribunál		
2021/C 148/18	Věc T-108/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2021 – Universität Koblenz-Landau v. EACEA („Rozhodčí doložka – Programy Tempus IV – Grantové dohody – Smluvní povaha sporu – Překvalifikování žaloby – Způsobitelné náklady – Systémové a opakované nesrovnalosti – Vrácení vyplacených částek v plné výši – Proporcionalita – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 Listiny základních práv“)	14
2021/C 148/19	Věc T-606/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2021 – Universität Koblenz-Landau v. EACEA („Rozhodčí doložka – Programy Tempus – Grantová dohoda – Způsobitelné náklady – Pozastavení plateb – Vrácení vyplacených částek – Povinnost uvést odůvodnění“)	14
2021/C 148/20	Věc T-723/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – Barata v. Parlament („Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Certifikační řízení – Vyloučení z konečného seznamu úředníků oprávněných k účasti ve vzdělávacím programu – Článek 45a služebního řádu – Žaloba na neplatnost – Sdělení doporučeným dopisem – Článek 26 služebního řádu – Poštovní zásilka, kterou si adresát nevyzvedl – Počátek běhu lhůty pro podání žaloby – Přípustnost – Povinnosti uvést odůvodnění – Právo být vyslechnut – Zásada řádné správy – Proporcionalita – Jazykový režim“)	15
2021/C 148/21	Věc T-599/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – EM v. Parlament („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Zamítnutí žádosti – Odchod do důchodu – Povinnost poskytnout pomoc – Zásada řádné správy – Povinnost jednat s náležitou péčí“)	16
2021/C 148/22	Věc T-48/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – Sahaj Marg Spirituality Foundation v. EUIPO – (Heartfulness) („Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka Heartfulness – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	16
2021/C 148/23	Věc T-753/19: Usnesení Tribunálu ze dne 16. února 2021 – Ungureanu v. Komise („Žaloba na náhradu škody – Institucionální právo – Údajná protiprávnost vycházející z nepodání žaloby pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU – Diskreční pravomoc Komise – Zjevně nepřipustná žaloba“)	17
2021/C 148/24	Věc T-567/20: Usnesení Tribunálu ze dne 17. února 2021 – ML v. Komise („Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejné zakázky – Výzva k podávání nabídek – Udržitelné stravování pro Evropskou komisi v Bruselu a okolí – Odmítnutí nabídky uchazeče – Zrušení výzvy k podávání nabídek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	17
2021/C 148/25	Věc T-656/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. února 2021 – Symrise v. ECHA („Řízení o předběžných opatřeních – REACH – Látka homosalát – Kontrola souladu žádostí o registraci – Povinnost poskytnout určité informace vyžadující testování na zvířatech – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)	18
2021/C 148/26	Věc T-37/21: Žaloba podaná dne 19. ledna 2021 – KF v. EIB	18
2021/C 148/27	Věc T-71/21: Žaloba podaná dne 2. února 2021 – QB v. Komise	19
2021/C 148/28	Věc T-83/21: Žaloba podaná dne 5. února 2021 – Van Walle v. ECDC	20
2021/C 148/29	Věc T-96/21: Žaloba podaná dne 16. února 2021 – Amort a další v. Komise	21

2021/C 148/30	Věc T-97/21: Žaloba podaná dne 16. února 2021 – Synesis v. Rada	22
2021/C 148/31	Věc T-116/21: Žaloba podaná dne 22. února 2021 – Maternus v. EUIPO – adp Gauselmann (WILD)	22
2021/C 148/32	Věc T-123/21: Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła v. Komise	23
2021/C 148/33	Věc T-125/21: Žaloba podaná dne 27. února 2021 – Banco de Investimento Global v. EUIPO – Banco BIC Português (EUROBIC)	24
2021/C 148/34	Věc T-126/21: Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ v. Komise	24
2021/C 148/35	Věc T-130/21: Žaloba podaná dne 2. března 2021 – CCPL a další v. Komise	25
2021/C 148/36	Věc T-132/21: Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Telefónica Germany v. EUIPO (LOOP)	26
2021/C 148/37	Věc T-136/21: Žaloba podaná dne 5. března 2021 – Amort a další v. Komise	27
2021/C 148/38	Věc T-142/21: Žaloba podaná dne 7. března 2021 – WIZZ Air Hungary v. Komise	28

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 148/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 138, 19.4.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 128, 12.4.2021

Úř. věst. C 110, 29.3.2021

Úř. věst. C 98, 22.3.2021

Úř. věst. C 88, 15.3.2021

Úř. věst. C 79, 8.3.2021

Úř. věst. C 72, 1.3.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus – Estonsko) – trestní řízení proti H.K.

(Věc C-746/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Směrnice 2002/58/ES – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Omezení – Článek 15 odst. 1 – Články 7, 8 a 11, jakož i čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Právní předpis, který stanoví poskytovatelům služeb elektronických komunikací povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Přístup vnitrostátních orgánů k uchovávaným údajům pro účely vyšetřování – Boj proti trestné činnosti obecně – Povolení udělené státním zastupitelstvím – Použití údajů v rámci trestního řízení jakožto důkazů – Přípustnost“)

(2021/C 148/02)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastnice původního trestního řízení

H.K.

Za přítomnosti: Prokuratuur

Výrok

- 1) Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, ve spojení s články 7, 8 a 11, jakož i s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro účely prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů umožňuje orgánům veřejné moci přístup k souboru provozních nebo lokalizačních údajů, z nichž mohou vyplynout informace o komunikaci uživatele prostředku elektronické komunikace nebo o umístění koncových zařízení, která používá, a z nichž lze vyvodit přesné závěry o jeho soukromém životě, přičemž tento přístup není vyhrazen pouze pro řízení, jejichž cílem je boj proti závažné trestné činnosti nebo předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti, a to bez ohledu na délku období, ve vztahu k němuž je přístup k uvedeným údajům požadován, a na množství či povahu údajů dostupných v souvislosti s takovým obdobím.

- 2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8 a 11, jakož i s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která přiznává státnímu zastupitelství, jež vede přípravné řízení a v následném řízení případně vykonává úlohu veřejného žalobce, pravomoc povolit orgánu veřejné moci přístup k provozním a lokalizačním údajům pro účely přípravného řízení.

(¹) Úř. věst. C 54, 11.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – A.B., C.D., E.F., G.H., I.J v. Krajowa Rada Sądownictwa

(Věc C-824/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 2 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Právní stát – Účinná právní ochrana – Zásada nezávislosti soudů – Postup jmenování do funkce soudce Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) – Jmenování do funkce prezidentem Polské republiky na základě usnesení Národní rady soudnictví – Nedostatečná nezávislost této Rady – Neúčinnost prostředku nápravy k soudu, který lze podat proti takovému usnesení – Nález Trybunału Konstytucyjnego (Ústavní soud, Polsko), kterým se zrušuje ustanovení, na němž je založena pravomoc předkládajícího soudu – Přijetí právní úpravy, která stanoví zastavení řízení ze zákona o již projednávaných věcech a vylučuje v těchto věcech budoucí podání jakéhokoli prostředku soudní nápravy – Článek 267 SFEU – Možnost a/nebo povinnost vnitrostátních soudů podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a trvat na ní – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce – Přednost unijního práva – Pravomoc nepoužít vnitrostátní ustanovení, která jsou v rozporu s unijním právem“)

(2021/C 148/03)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobci: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J

Žalovaná: Krajowa Rada Sądownictwa

za přítomnosti: Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich

Výrok

- 1) V případě změn ve vnitrostátním právním řádu, které zaprvé zbavují vnitrostátní soud jeho pravomoci rozhodovat v prvním a posledním stupni o odvoláních podaných kandidáty na funkce soudců takového soudu, jako je Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud, Polsko), proti rozhodnutím takového orgánu, jako je Krajowa Rada Sądownictwa (Národní rada soudnictví, Polsko), nenavrhnout prezidentu Polské republiky jejich kandidaturu, ale navrhnout kandidaturu jiných kandidátů za účelem jmenování do těchto funkcí, které zadruhé stanoví zastavení řízení ze zákona o takových odvoláních, pokud ještě probíhají, tím, že vyloučí možnost jejich posouzení nebo jejich opětovného podání, a které zatřetí takto zbavují takový vnitrostátní soud možnosti získat odpověď na předběžné otázky, které položil Soudnímu dvoru:

— musí být článek 267 SFEU a čl. 4 odst. 3 SEU vykládány v tom smyslu, že brání takovým změnám, pokud se jeví, což musí posoudit předkládající soud na základě všech relevantních skutečností, že specifickými důsledky těchto změn bylo zabránit Soudnímu dvoru, aby rozhodl o takových předběžných otázkách, jako jsou otázky, které mu byly položeny tímto soudem, a vyloučit jakoukoli možnost budoucího zopakování otázek podobných těmto otázkám vnitrostátním soudem;

- musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU vykládán v tom smyslu, že brání takovým změnám, pokud se jeví, což musí posoudit předkládající soud na základě všech relevantních skutečností, že tyto změny mohou vyvolat u jednotlivců legitimní pochybnosti o neovlivnitelnosti soudců jmenovaných prezidentem Polské republiky na základě uvedených rozhodnutí Krajowe Rady Sądownictwa (Národní rada soudnictví) vnějšími skutečnostmi, zejména přímými nebo nepřímými vlivy polské zákonodárné a výkonné moci, a o jejich neutralitě ve vztahu ke střetávajícím se zájmům, a mohou tak vést k tomu, že se tito soudci nebudou jevit jako nezávislí nebo nestranní, což může narušit důvěru, kterou v demokratické společnosti a právním státě musí vzbuzovat justice u jednotlivců.

V případě prokázaného porušení uvedených článků musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že předkládající soud musí upustit od použití dotčených změn bez ohledu na to, zda mají legislativní či ústavní původ, a v důsledku toho nadále vykonávat pravomoc, kterou měl k rozhodování sporů, jež mu byly předloženy před zavedením těchto změn.

- 2) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání ustanovením, kterými se mění stav platného vnitrostátního práva a podle nichž:

- zaprvé bez ohledu na to, zda kandidát na funkci soudce takového soudu, jako je Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud, Polsko), podal odvolání proti rozhodnutí takového orgánu, jako je Krajowa Rada Sądownictwa (Národní rada soudnictví, Polsko), kterým nebyla vybrána jeho kandidatura, ale kterým byli prezidentovi Polské republiky navrženi jiní kandidáti, má toto rozhodnutí konečnou povahu v rozsahu, v němž navrhuje tyto jiné kandidáty, takže toto odvolání nebrání jmenování posledně uvedených prezidentem Polské republiky, a případné zrušení uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nenavrhlo odvolatele na jmenování, nemůže vést k novému posouzení situace posledně uvedeného pro účely případného obsazení dotčené funkce, a
- zadruhé takové odvolání nemůže být založeno na tvrzení o nesprávném posouzení otázky, zda kandidáti splnili kritéria, která jsou zohledňována při rozhodování o předložení návrhu na jmenování,

pokud se jeví, což musí posoudit předkládající soud na základě všech relevantních skutečností, že tato ustanovení mohou vyvolat u jednotlivců legitimní pochybnosti o neovlivnitelnosti soudců takto jmenovaných prezidentem Polské republiky na základě rozhodnutí Krajowe Rady Sądownictwa (Národní rada soudnictví) vnějšími skutečnostmi, zejména přímými nebo nepřímými vlivy polské zákonodárné a výkonné moci, a o jejich neutralitě ve vztahu ke střetávajícím se zájmům, a mohou tak vést k tomu, že se tito soudci nebudou jevit jako nezávislí nebo nestranní, což může narušit důvěru, kterou v demokratické společnosti a právním státě musí vzbuzovat justice u jednotlivců.

V případě prokázaného porušení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že předkládající soud musí upustit od použití uvedených ustanovení a použít namísto nich dříve platná vnitrostátní ustanovení a současně sám provést soudní přezkum v nich stanovený.

(¹) Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. března 2021 – Evropská komise v. Italská republika, Banca Popolare di Bari Società Cooperativa per Azioni, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia

(Věc C-425/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Zásah soukromoprávního mezibankovního konsorcia ve prospěch jednoho ze svých členů – Schválení zásahu centrální bankou členského státu – Pojem „státní podpora“ – Přičitatelnost státu – Státní prostředky – Indicie umožňující dovodit přičitatelnost opatření – Zkreslení právního a skutkového stavu – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem“)

(2021/C 148/04)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar a D. Recchia, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato), Banca Popolare di Bari SCpA, dříve Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (zástupci: původně A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro a F. Mazzocchi, avvocati, poté A. Santa Maria, M. Crisostomo a E. Gambaro, avvocati), Fondo interbancario di tutela dei depositi (zástupci: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. Faella a A. Comino, avvocati), Banca d'Italia (zástupci: M. Perassi, M. Todino, L. Sciotto a O. Capolino, avvocati)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 15.7.2019

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Słupsku (Polsko) dne 22. července 2020 – Raiffeisen Bank International AG v. UI, MB

(Věc C-329/20)

(2021/C 148/05)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Sąd Okręgowy w Słupsku

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raiffeisen Bank International AG

Žalovaní: UI, MB

Soudní dvůr (osmý senát) usnesením ze dne 11. února 2021 rozhodl, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Słupsku (Polsko) dne 22. července 2020 je zjevně nepřipustná.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2020 Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci T-174/19, Guillaume Vincenti v. EUIPO

(Věc C-653/20 P)

(2021/C 148/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė a K. Tóth, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Další účastník řízení: Guillaume Vincenti

Návrhová žádání účastníka podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020 ve věci T-174/19, Guillaume Vincenti v. EUIPO;

2. určil, že navrhovateli se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení spojených s řízením v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na dvou důvodech kasačního opravného prostředku:

Tribunál zaprvé nezohlednil čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práva Evropské unie tím, že rozhodl, že úředník musí být vyslechnut před přijetím rozhodnutí o jeho nepovýšení.

Tribunál v tomto ohledu nezohlednil, že neexistuje subjektivní právo na povýšení a nepovýšení nepředstavuje zásah do práv.

Krom toho Tribunál rovněž nezohlednil, že nepovýšení není srovnatelné s právním aktem, který nepříznivě zasahuje do právního postavení navrhovatele.

Zadruhé Tribunál konstatoval, že nelze vyloučit, že rozhodnutí by rozumně mohlo dospět k jinému závěru, pokud by EUIPO úředníka nejprve vyslechnul. V tomto ohledu se jedná o nedostatečné odůvodnění, jelikož Tribunál nepřezkoumal argumenty navrhovatele.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. ledna 2021 Estonskou republikou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 28. října 2020 ve věci T-594/18, Pharma Mar v. Evropská komise

(Věc C-16/21 P)

(2021/C 148/07)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg)

Další účastnice řízení: Pharma Mar, SA (zástupci: M. Merola a V. Salvatore) a Evropská komise (zástupci: L. Haasbeek a A. Sipos)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2020,

— rozhodl, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady, které mu vznikly v souvislosti s kasačním opravným prostředkem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Estonská republika tvrdí, že:

1. Tribunál porušil požadavek nestrannosti stanovený v článku 63 nařízení (ES) č. 726/2004⁽¹⁾, když rozhodl, že není možné vyloučit všechny legitimní pochybnosti ohledně případného předsudku, který možná existuje, pokud jde o nestrannost expertů účastnících se činností vědecké poradní skupiny (scientific advisory group, dále jen „SAG“), a to pouze na základě jejich pracovníprávního vztahu s univerzitní nemocnicí.
2. Zaprvé se Tribunál dopustil pochybení při výkladu zásady nestrannosti ve smyslu článku 63 nařízení (ES) č. 726/2004, když dospěl k závěru, že univerzitní nemocnici lze jako celek považovat za farmaceutický podnik.

3. Zadruté se v rámci výkladu zásady nestrannosti dopustil zjevně nesprávného posouzení při posouzení konkurenčního léku a vazbu mezi expertem a výrobou tohoto „konkurenčního léku“.
4. Zatřetí se Tribunál dopustil pochybení při výkladu zásady nestrannosti, jelikož správně neposoudil vazbu dotčených expertů s centrem buněčné terapie a jejich vliv na rozhodnutí SAG.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Lennestadt (Německo) dne 19. ledna 2021 – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltatató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG v. NW

(Věc C-30/21)

(2021/C 148/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Lennestadt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltatató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Žalovaný: NW

Předběžná otázka

Musí být čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (¹) vykládán v tom smyslu, že soudní řízení, které zahájí státní společnost za účelem vymáhání poplatku sankční povahy z důvodu neoprávněného použití zpoplatněné silnice proti fyzické osobě s bydlištěm v jiném členském státě, spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 1. února 2021 – RegioJet a. s.

(Věc C-57/21)

(2021/C 148/09)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Dovatelka: České dráhy, a.s.

Další účastníci řízení: RegioJet a. s., Česká republika – Ministerstvo dopravy

Předběžné otázky

- 1) Odpovídá výkladu čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ⁽¹⁾ ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (dále jen „Směrnice“) postup, podle něhož soud rozhodne o uložení povinnosti zpřístupnit důkazy, ačkoli je zároveň vedeno řízení ze strany Komise za účelem přijetí rozhodnutí podle kapitoly III nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾ ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (dále jen „Nařízení“), v důsledku čehož je řízení o žalobě o náhradu škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži soudem z tohoto důvodu přerušeno?
- 2) Brání výklad čl. 6 odst. 5 písm. a) a čl. 6 odst. 9 Směrnice takové vnitrostátní právní úpravě, která omezuje zpřístupnění všech informací, které byly předloženy v rámci řízení na žádost orgánu pro hospodářskou soutěž, a to i tehdy, jde-li o informace, které má účastník řízení povinnost vytvářet a uchovávat na základě jiných právních předpisů (či vytváří a uchovává), bez ohledu na řízení o porušení právních předpisů hospodářské soutěže?
- 3) Lze za ukončení řízení jinak ve smyslu čl. 6 odst. 5 Směrnice považovat i skutečnost, že vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž přerušil řízení, jakmile bylo Evropskou komisí zahájeno řízení za účelem přijetí rozhodnutí podle kapitoly III Nařízení?
- 4) Je v souladu s čl. 5 odst. 1 ve spojení s čl. 6 odst. 5 Směrnice, při zohlednění účelů a cílů Směrnice, takový postup vnitrostátního soudu, jímž analogicky aplikuje vnitrostátní úpravu provádějící čl. 6 odst. 7 Směrnice na takové kategorie informací, jako jsou informace podle čl. 6 odst. 5 Směrnice, tedy rozhodne o zpřístupnění důkazů s tím, že otázkou, zda důkazní prostředky obsahují informace, které vypracovala fyzická nebo právnická osoba výslovně pro řízení orgánu pro hospodářskou soutěž (ve smyslu čl. 6 odst. 5 Směrnice), se bude zabývat až po zpřístupnění důkazů soudu?
- 5) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, je třeba vykládat čl. 5 odst. 4 Směrnice tak, že účinná opatření na ochranu důvěrných informací přijatá soudem mohou před konečným posouzením soudu, zda zpřístupněné důkazy či některé z nich spadají do kategorie důkazů podle čl. 6 odst. 5 písm. a) Směrnice, vyloučit přístup žalobce či jiných účastníků řízení a jejich zástupců ke zpřístupněným důkazům?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 349, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko)
dne 11. února 2021 – WY

(Věc C-85/21)

(2021/C 148/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: WY

Dotčený orgán: Steiermärkische Landesregierung

Předběžná otázka

Musí být článek 21 SFEU vykládán v tom smyslu, že v případě ztráty státní příslušnosti *ex lege* podle vnitrostátního práva, a v důsledku toho ztráty statusu občana Unie, musí být tento článek zohledněn při přezkumu proporcionality konkrétního případu podle zásad formulovaných Soudním dvorem v rozsudku ve věci Tjebbes a další⁽¹⁾ a že může představovat překážku ztráty státní příslušnosti, pokud státní příslušník znovu nabyl svou předchozí státní příslušnost prohlášením a hrozící ztráta statusu občana Unie má zásadní důsledky pro jeho rodinný a profesní život?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2019:189.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 18. února 2021 – HJ

(Věc C-101/21)

(2021/C 148/11)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: HJ

Další účastník řízení: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Předběžná otázka

Brání článek 2 ve spojení s článkem 12 písm. a) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES⁽¹⁾ ze dne 22. října 2008, o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, takové vnitrostátní judikatury, dle níž ředitel obchodní společnosti není považován za „zaměstnance“ pro účely uspokojení mzdových nároků dle směrnice 2008/94/ES jen z toho důvodu, že ředitel jako zaměstnanec je současně členem statutárního orgánu téže obchodní společnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 283, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úřadem pro přístup k dopravní infrastruktuře (Česká republika) dne 19. února 2021 – RegioJet a. s. v. České dráhy a.s.

(Věc C-104/21)

(2021/C 148/12)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RegioJet a. s.

Žalovaná: České dráhy a.s.

Předběžné otázky

1) Jsou nosiče informací, které obsahují informace pro cestující v listinné podobě a jsou umístěné v prostorách železničních stanic, zařízeními služeb ve smyslu čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34⁽¹⁾?

- 2) Je směrnice 2012/34 dle čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazná pro České dráhy, a. s., jako pro stát v širším smyslu? Mohou se jednotlivci dovolávat přímého účinku odchýlně transponované či netransponované směrnice vůči Českým drahám, a. s.?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru; Úř. věst. 2012, L 343, s. 32.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2021 Maen Haikal proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. prosince 2020 ve věci T-189/19, Maen Haikal v. Rada Evropské unie

(Věc C-113/21 P)

(2021/C 148/13)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Maen Haikal (zástupce: S. Koev, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil tento kasační opravný prostředek v celém rozsahu za přípustný a opodstatněný a všechny důvody kasačního opravného prostředku za opodstatněné;
- napadený rozsudek Tribunálu v celém rozsahu zrušil;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí týkají pana Maena Haikala;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 (¹) ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 (²) o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, v rozsahu, v němž se obě nařízení týkají pana Maena Haikala;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/806 ze dne 17. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, v rozsahu, v němž se týká pana Maena Haikala;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/798 (³) ze dne 17. května 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, v rozsahu, v němž se toto nařízení týká pana Maena Haikala;
- uložil Radě Evropské unie povinnost nahradit navrhovateli veškeré náklady, jakož i veškeré výdaje, honoráře atd. vynaložené v souvislosti s jeho zastoupením advokátem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Nesprávné právní posouzení Tribunálem, protože zastával názor, že Rada domněnku postavení obchodníka činného v Sýrii použila správně, přestože pro tuto domněnku neexistuje žádný právní základ a je s ohledem na cíl stanovený normotvůrcem nepřiměřená.
2. Porušení zásady proporcionality (článek 49 Listiny základních práv Evropské unie).

3. Porušení pravidel dokazování, protože neexistují žádné důkazy pro použití domněnky a pro vyloučení použití čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 rozhodnutí 2013/255 ve znění rozhodnutí 2015/1836.
4. Nesprávné posouzení, což dokládají právní akty Rady, jimiž bylo jméno navrhovatele odstraněno ze sankčních seznamů.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, L 181, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. 2012, L 16, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. 2019, L 132, s. 1.

Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-125/21)

(2021/C 148/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Tomkin, a S. Grünheid, zmocněnci)

Žalovaný: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozhodl, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/909/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii ⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že neoznámilo tato ustanovení Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 29 odst. 1 a 2 uvedeného rámcového rozhodnutí;
- uložil Irské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 29 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV stanoví, že členské státy měly přijmout opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 5. prosince 2011 a oznámit tato opatření Komisi.

Komise má za to, že Irsko porušilo své povinnosti vyplývající z čl. 29 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s rámcovým rozhodnutím, nebo v každém případě neoznámilo tato ustanovení Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 327, s. 27.

Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-126/21)

(2021/C 148/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Tomkin, a S. Grünheid, zmocněnci)

Žalovaná: Irská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- rozhodl, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že neoznámilo tato ustanovení Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 27 rámcového rozhodnutí;
- uložit Irské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 27 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV měly členské státy přijmout opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 1. prosince 2012 a oznámit tato opatření Komisi.

Komise má za to, že tím, že Irsko nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s rámcovým rozhodnutím, nebo v každém případě tím, že neoznámilo tato ustanovení Komisi, porušilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 27 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 294, s. 20.

Žaloba podaná dne 4. března 2021 – Evropský parlament v. Evropská komise**(Věc C-137/21)****(2021/C 148/16)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: P. López-Carceller, J. Rodrigues, S. Alonso de León, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Komise tím, že nepřijala akt v přenesené pravomoci podle čl. 7 písm. f) nařízení 2018/1806 ⁽¹⁾, porušila Smlouvu;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje jediný žalobní důvod, zejména porušení Smluv.

Podle Parlamentu měla Komise povinnost přijmout akt v přenesené pravomoci podle čl. 7 písm. f) nařízení 2018/1806. Usnesením ze dne 22. října 2020 Parlament vyzval Komisi, aby dotyčný akt přijala. Jelikož Komise akt v přenesené pravomoci nepřijala do 22. prosince 2020, rozhodl se Parlament podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. 2018, L 303, s. 39).

Žaloba podaná dne 12. března 2021 – Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-166/21)**

(2021/C 148/17)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupkyně: C. Perrin a M. Siekierzyńska, zmocněnkyně)*Žalovaná:* Polská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že Polská republika tím, že dovozci lihu používaného pro výrobu léků upírá závazné osvobození od spotřební daně, pokud se tento dovozce nerozhodne pro režim podmíněného osvobození od spotřební daně, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají jednak z čl. 27 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů ⁽¹⁾ a jednak ze zásady proporcionality;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika přijala vnitrostátní předpisy, podle nichž dovozce lihu používaného pro výrobu léků pozbývá osvobození od spotřební daně, jestliže se nerozhodne pro režim s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

Dle názoru Komise tím došlo k porušení závazků vyplývajících jednak z čl. 27 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů a jednak ze zásady proporcionality.

Toto ustanovení směrnice stanoví, že je-li alkohol používán pro výrobu léků, jsou členské státy povinny osvobodit jej od spotřební daně za podmínek, které samy stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto úlev a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Vázat osvobození od spotřební daně na použití režimu s podmíněným osvobozením není podle Komise nezbytné za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování daňového osvobození ani předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Odporuje to rovněž zásadě proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 316 s. 21.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2021 – Universität Koblenz-Landau v. EACEA

(Věc T-108/18) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Programy Tempus IV – Grantové dohody – Smluvní povaha sporu – Překvalifikování žaloby – Způsobilé náklady – Systémové a opakované nesrovnalosti – Vrácení vyplacených částek v plné výši – Proporcionalita – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 Listiny základních práv“)

(2021/C 148/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Universität Koblenz-Landau (Mohuč, Německo) (zástupci: C. von der Lühle a I. Felder, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA), (zástupci: H. Monet, zmocněnec, ve spolupráci s R. van der Houemt a C. Wagnerem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU na zrušení dopisů EACEA ze dne 21. prosince 2017 a ze dne 7. února 2018 týkajících se částek vyplacených žalobkyni v rámci grantových dohod uzavřených na realizaci tří projektů v oblasti vysokoškolského vzdělávání a podpůrně návrh podaný na základě článku 272 SFEU na určení, že uplatněný nárok na vrácení neexistuje.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Universität Koblenz-Landau se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14. 5. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. února 2021 – Universität Koblenz-Landau v. EACEA

(Věc T-606/18) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Programy Tempus – Grantová dohoda – Způsobilé náklady – Pozastavení plateb – Vrácení vyplacených částek – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 148/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Universität Koblenz-Landau (Mohuč, Německo) (zástupci: C. von der Lühle a I. Felder, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA), (zástupci: H. Monet, zmocněnec, ve spolupráci s R. van der Houtem a C. Wagnerem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU na určení neexistence pohledávky ve výši 22 454,22 euro, kterou uplatňuje EACEA z titulu plnění grantové dohody č. 2012-3075 týkající se realizace projektu „Qualification Frameworks in Central Asia: Bologna-Based Principles and Regional Coordination“, a dále na uložení povinnosti EACEA vyplatit žalobkyni částku ve výši 41 408,15 eur z titulu téže dohody a úroky z prodlení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Universität Koblenz-Landau se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26. 11. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – Barata v. Parlament

(Věc T-723/18) (¹)

(„Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Certifikační řízení – Vyloučení z konečného seznamu úředníků oprávněných k účasti ve vzdělávacím programu – Článek 45a služebního řádu – Žaloba na neplatnost – Sdělení doporučeným dopisem – Článek 26 služebního řádu – Poštovní zásilka, kterou si adresát nevyzvedl – Počátek běhu lhůty pro podání žaloby – Přípustnost – Povinnosti uvést odůvodnění – Právo být vyslechnut – Zásada řádné správy – Proporcionalita – Jazykový režim“)

(2021/C 148/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: João Miguel Barata (Evere, Belgie) (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: J. Steele a I. Terwinghe, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 23. července 2018, aktu ze dne 7. prosince 2017, aktu ze dne 21. prosince 2017, dopisu ze dne 1. března 2018, dopisu ze dne 22. března 2018 týkajících se přihlášky žalobce k účasti v certifikačním řízení pro rok 2017, jakož i oznámení o interním výběrovém řízení ze dne 22. září 2017.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Joãu Miguelu Baratovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 72, 25.2.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – EM v. Parlament(Věc T-599/19) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Zamítnutí žádosti – Odchod do důchodu – Povinnost poskytnout pomoc – Zásada řádné správy – Povinnost jednat s náležitou péčí“)

(2021/C 148/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: EM (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, C. González Argüelles a T. Lazian, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící jednak na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 31. října 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o pomoc, jak bylo potvrzeno rozhodnutím ze dne 24. května 2019 o zamítnutí stížnosti, a jednak na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která žalobci údajně vznikla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2021 – Sahaj Marg Spirituality Foundation v. EUIPO – (Heartfulness)(Věc T-48/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka Heartfulness – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 148/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, Indie) (zástupce: E. Manresa Medina, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Sliwinska a V. Ruzek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2019 (věc R 1266/2019-4) týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie pro obrazovou ochrannou známku Heartfulness.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) Sahaj Marg Spirituality Foundation ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. února 2021 – Ungureanu v. Komise

(Věc T-753/19) (¹)

(„Žaloba na náhradu škody – Institucionální právo – Údajná protiprávnost vycházející z nepodání žaloby pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU – Diskreční pravomoc Komise – Zjevně nepřipustná žaloba“)

(2021/C 148/23)

Jednací jazyk: rumunština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Simeda Ungureanu (Kluž-Napoca, Rumunsko) (zástupce: R. Chiriță, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Sipos a M. Carpus Carcea, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu škody, která měla žalobkyni údajně vzniknout v návaznosti na skutečnost, že Komise porušila svou povinnost zajistit, aby Rumunsko dodržovalo Smlouvy a Listinu základních práv Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Simedě Ungureanu se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. února 2021 – ML v. Komise

(Věc T-567/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejné zakázky – Výzva k podávání nabídek – Udržitelné stravování pro Evropskou komisi v Bruselu a okolí – Odmítnutí nabídky uchazeče – Zrušení výzvy k podávání nabídek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 148/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ML (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: L. André a M. Ilkova, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2020, kterým se odmítá nabídka podaná žalobkyní v rámci výzvy k podávání nabídek OIB/2019/CPN/039 týkající se udržitelného stravování pro Komisi v regionu Brusel – hlavní město a okolí a dále návrh na základě článku 268 SFEU znějící na získání náhrady škod, které žalobkyně na základě tohoto rozhodnutí údajně utrpěla.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodovat.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených ML.
- 3) ML ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 371, 3.11.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. února 2021 – Symrise v. ECHA**(Věc T-656/20 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních – REACH – Látka homosalát – Kontrola souladu žádostí o registraci – Povinnost poskytnout určité informace vyžadující testování na zvířatech – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)

(2021/C 148/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Symrise AG (Holzminden, Německo) (zástupkyně: R. Cana, E. Mullier a H. Widemann, advokátky)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: W. Broere, N. Knight a M. Heikkilä, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na nařízení předběžných opatření, jejichž cílem je odklad vykonatelnosti rozhodnutí odvolacího senátu ECHA ze dne 18. srpna 2020, které se týká registrační dokumentace pro homosalát, a nařízení prodloužení lhůty stanovené pro sdělení výsledků testování o dobu trvání odkladu.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2021 – KF v. EIB**(Věc T-37/21)**

(2021/C 148/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: KF (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 13. října 2020;
- přiznal náhradu utrpěné nemajetkové újmy; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1, čl. 46 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 systému důchodového pojištění žalované a zjevně nesprávného posouzení právního pojmu „neplatnosti“.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku nestrannosti žalované.

Žaloba podaná dne 2. února 2021 – QB v. Komise

(Věc T-71/21)

(2021/C 148/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: QB (zástupce: R. Wardyn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí PMO ze dne 6. dubna 2020 a rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 3. listopadu 2020, kterým Evropská komise odmítla poskytnout žalobci příspěvek za práci v zahraničí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění rozhodnutí PMO a orgánu oprávněného ke jmenování.
 - Žalobce tvrdí, že PMO a orgán oprávněný ke jmenování neodkazovaly na skutečnost, že ústavní a právní ustanovení použitelná na všechny polské soudce v souladu se zásadou právního státu neumožňovala žalobci uzavřít žádný právní vztah s Evropskou sítí pro justiční vzdělávání (EJTN) nebo jiným subjektem soukromého práva v Polsku nebo v zahraničí;
 - Dále tvrdí, že PMO a orgán oprávněný ke jmenování nechaly bez povšimnutí skutečnost, že podle polského zákona nemohl být žalobce, který byl soudcem v aktivní soudní službě, pod dohledem žádného jiného orgánu než okresního soudu v Lubartowě a hierarchie KSSiP (Národní škola soudnictví a státního zastupitelství).

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu.

- Tvrdí se, že slovní spojení „práce konaná pro jiný stát“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu by mělo být vykládáno tak, že zahrnuje všechny okolnosti vyplývající z práce konané pro jiný stát, a nemělo by být omezeno na práci konanou pro oficiální zastoupení tohoto státu a že zákon, ani judikatura nepodporují restriktivní posouzení provedené orgánem oprávněným ke jmenování;
- Dále se tvrdí, že KSSiP by měl být považován za ústřední státní orgán, a v důsledku toho by práce konaná žalobcem během jeho delegace ke KSSiP měla být považována za práci konanou pro polský stát;
- Žalobce dále tvrdí, že jeho práce ⁽¹⁾ byla podpůrná k právnímu vztahu mezi žalobcem a KSSiP;
- Žalobce kromě toho tvrdí, že jeho hlavním zaměstnáním během rozhodného období bylo jeho zaměstnání pro KSSiP v Polsku.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

- Tvrdí se, že si žalobce zachoval specifickou vazbu, která ho spojuje s Polskem, což mu bránilo ve vytvoření trvalé vazby s Belgií;
- Kromě toho žalobce tvrdí, že jeho právní a skutková situace mu neumožňovala začlenit se do belgické společnosti.

⁽¹⁾ Redakční poznámka: k zajištění anonymity byla vynechána jedna věta.

Žaloba podaná dne 5. února 2021 – Van Walle v. ECDC

(Věc T-83/21)

(2021/C 148/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ivo Van Walle (Järfälla, Švédsko) (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaný: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 30. března 2020 o neobnovení jeho pracovní smlouvy;
- zrušil v případě potřeby rozhodnutí ze dne 26. října 2020, kterým se zamítá jeho stížnost ze dne 24. června 2020;
- nařídil výplatu jeho čisté mzdy se zpětnou účinností od 31. října 2020 do data obnovení jeho smlouvy;
- nařídil odškodnění za jeho majetkovou újmu ve výši 30 000 eur a odškodnění za nemajetkovou újmu vyhodnocenou *ex aequo et bono* na částku 20 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávných posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva být slyšen.

Žaloba podaná dne 16. února 2021 – Amort a další v. Komise**(Věc T-96/21)**

(2021/C 148/29)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobci: Heidi Amort (Jenesien, Itálie) a 35 dalších žalobců (zástupkyně: R. Holzeisen, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál zrušil napadené prováděcí rozhodnutí včetně pozdějších změn a doplňků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná proti prováděcímu rozhodnutí Evropské komise C(2020) 9598 (final) ze dne 21. prosince 2020 o udělení podmíněčné registrace pro humánní léčivý přípravek „Comirnaty – mRNA vakcína proti onemocnění COVID 19 (modifikovaný nukleosid)“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 se opírá o následující důvody.

1. První žalobní důvod: napadené prováděcí rozhodnutí je v rozporu s čl. 2 body 1 a 2 nařízení (ES) č. 507/2006 (¹). Je vědecky dokázáno, že panika, která se rozšířila po celém světě z důvodu vysoké míry úmrtnosti údajně spojené s infekcí SARS-CoV-2 je neopodstatněná. Světovou zdravotnickou organizací (WHO) a Evropskou unií nebyla krom toho řádně uznána naléhavá situace ve smyslu ohrožení veřejného zdraví.
2. Druhý žalobní důvod: napadené prováděcí rozhodnutí je v rozporu s článkem 4 nařízení (ES) č. 507/2006 z důvodu:
 - neexistence pozitivního poměru rizika a prospěšnosti ve smyslu čl. 1 bodu 28a směrnice 2001/83/ES (²);
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 507/2006, protože žadatel pravděpodobně nebude schopen poskytnout úplné klinické údaje;
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 507/2006, protože neexistují neuspokojené léčivé potřeby, které by mohly být splněny;
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 507/2006.

3. Třetí žalobní důvod: porušení nařízení (ES) č. 1394/2007 ⁽³⁾, směrnice 2001/83/ES, jakož i nařízení (ES) č. 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Čtvrtý žalobní důvod: hrubé porušení článků 168 a 169 SFEU, jakož i článků 3, 35 a 38 Listiny základních práv Evropské unie.

-
- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2006, L 92, s. 6).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii a o změně směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2007, L 324, s. 121).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. února 2021 – Synesis v. Rada

(Věc T-97/21)

(2021/C 148/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Synesis OOO (Minsk, Bělorusko) (zástupci: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil podle článku 263 SFEU prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/2130 ze dne 17. prosince 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 426I/14), jakož i prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/2129 ze dne 17. prosince 2020, kterým se provádí čl. 8a odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 426I/1), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- uložil podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Jako odůvodnění protiprávnosti napadených právních aktů, v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, uvádí žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení a zejména nesplnila své ověřovací povinnosti. Rada nepředložila konkrétní důkazy pro odůvodnění platnosti zařazení žalobkyně na seznam v napadených právních aktech.

Žaloba podaná dne 22. února 2021 – Maternus v. EUIPO – adp Gauselmann (WILD)

(Věc T-116/21)

(2021/C 148/31)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maternus GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: M. Zoebisch a R. Drozd, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie WILD – ochranná známka Evropské unie č. 9 515 248

Řízení před EUIPO: řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. prosince 2020 ve věci R 932/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 věty první nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) a čl. 58 odst. 3 nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła v. Komise

(Věc T-123/21)

(2021/C 148/32)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła (Varšava, Polsko) (zástupce: A. Galos, právní poradce)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise, oznámené dne 15. prosince 2020, kterým se stanoví výše kvóty přidělené žalobci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 ⁽¹⁾, a to v rozsahu, v němž Komise provedla snížení kvóty na základě článku 25 uvedeného nařízení;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby namítá žalobce nesprávné použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 spočívající v nesprávném výkladu definice „uvedení na trh“ obsažené v čl. 2 bodě 10 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 150, s. 195.

Žaloba podaná dne 27. února 2021 – Banco de Investimento Global v. EUIPO – Banco BIC Português (EUROBIC)**(Věc T-125/21)**

(2021/C 148/33)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Banco de Investimento Global SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: N. Lucas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Banco BIC Português SA (Lisabon, Portugalsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie EUROBIC – Přihláška č. 16 775 199

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. listopadu 2020, ve věci R 607/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 existuje nebezpečí záměny mezi staršími ochrannými známkami společnosti Banco de Investimento Global SA a spornou ochrannou známkou, a tudíž napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 95 odst. 1 a 2 a čl. 97 odst. 1 písm. c) a f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ v. Komise**(Věc T-126/21)**

(2021/C 148/34)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: AO Nevinnomysskiy Azot (Něvinnomyssk, Rusko) a AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“ (Novomoskovsk, Rusko) (zástupci: P. Vander Schueren a E. Gergondet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2100 ze dne 15. prosince 2020 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby jediný žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaná neobdržela žádost o přezkum před pozbytím platnosti obsahující „dostatečné důkazy“, a dopustila se tedy zjevně nesprávného posouzení, jednala v rozporu s čl. 11 odst. 2, čl. 11 odst. 5 a čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ a porušila svou povinnost pečlivě a nestranně posoudit všechny relevantní aspekty konkrétního případu, když zahájila přezkum před pozbytím platnosti.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2100 ze dne 15. prosince 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 425, 16.12.2020, s. 21).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

Žaloba podaná dne 2. března 2021 – CCPL a další v. Komise

(Věc T-130/21)

(2021/C 148/35)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Itálie), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Itálie), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovensko) (zástupci: E. Cucchiara a E. Rocchi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil pokutu uloženou žalobkyním nebo
- podpůrně snížil výši pokuty, a v každém případě
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je namířena proti rozhodnutí Evropské komise C(2020) 8969 final ze dne 17. prosince 2020, ve věci AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej, a týká se porušení článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že hodnota, kterou Komise vzala v úvahu pro účely výpočtu meze 10 % stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 je jasně nesprávná, neboť tato hodnota zahrnuje součet celkového obrátu skupiny CCPL, i když Komise nijak neprokázala odpovědnost mateřské společnosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení při určování výše sankce.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že pokuta, která jim byla uložena, je jasně nespravedlivě nepřiměřená ve srovnání s pokutou uloženou jiným zúčastněným. Automatické uplatnění meze 10 % na každé údajné porušení právních předpisů je v rozporu se zásadami proporcionality a rovného zacházení, jakož i se zásadami individuální a odstupňované pokuty.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Evropská komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU, neboť jen částečně zohlednila důkaz o platební neschopnosti předložený skupinou CCPL.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že i když je v napadeném rozhodnutí tvrzeno, že žalobkyně čelí velmi závažným problémům, tato situace není dostatečně nezohledněna při určení výše sankce.

Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Telefónica Germany v. EUIPO (LOOP)

(Věc T-132/21)

(2021/C 148/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Fottner a M. Müller, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie LOOP – přihláška č. 18 008 477

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. prosince 2020 ve věci R 644/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odmítá přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 018008477,
- uložil EUIPO náhradu nákladů v řízení před Tribunálem, jakož i v přezkumném řízení a v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001,
- porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i čl. 41 odst. 1 Listiny ve spojení s jejím článkem 20 a čl. 21 odst. 1.

Žaloba podaná dne 5. března 2021 – Amort a další v. Komise

(Věc T-136/21)

(2021/C 148/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Heidi Amort (Jenesien, Itálie) a 37 dalších žalobců (zástupkyně: R. Holzeisen, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál zrušil napadené prováděcí rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná proti prováděcímu rozhodnutí Evropské komise C(2021) 94 (final) ze dne 6. ledna 2021 o udělení podmíněčné registrace pro humánní léčivý přípravek „COVID-19 Vaccine Moderna – mRNA vakcína proti onemocnění COVID 19 (modifikovaný nukleosid)“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 se opírá o následující důvody.

1. První žalobní důvod: napadené prováděcí rozhodnutí je v rozporu s čl. 2 body 1 a 2 nařízení (ES) č. 507/2006 (¹). Je vědecky dokázáno, že panika, která se rozšířila po celém světě z důvodu vysoké míry úmrtnosti údajně spojené s infekcí SARS-CoV-2 je neopodstatněná. Světovou zdravotnickou organizací (WHO) a Evropskou unií nebyla krom toho řádně uznána naléhavá situace ve smyslu ohrožení veřejného zdraví.
2. Druhý žalobní důvod: napadené prováděcí rozhodnutí je v rozporu s článkem 4 nařízení (ES) č. 507/2006 z důvodu:
 - neexistence pozitivního poměru rizika a prospěšnosti ve smyslu čl. 1 bodu 28a směrnice 2001/83/ES (²);
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 507/2006, protože žadatel pravděpodobně nebude schopen poskytnout úplné klinické údaje;
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 507/2006, protože neexistují neuspokojené léčivé potřeby, které by mohly být splněny;
 - nesplnění požadavku uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 507/2006.

3. Třetí žalobní důvod: porušení nařízení (ES) č. 1394/2007 ⁽³⁾, směrnice 2001/83/ES, jakož i nařízení (ES) č. 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Čtvrtý žalobní důvod: hrubé porušení článků 168 a 169 SFEU, jakož i článků 3, 35 a 38 Listiny základních práv Evropské unie.

-
- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2006, L 92, s. 6).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii a o změně směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2007, L 324, s. 121).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. března 2021 – WIZZ Air Hungary v. Komise

(Věc T-142/21)

(2021/C 148/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: WIZZ Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: E. Vahida, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí (EU) žalované ze dne 20. srpna 2020 ve věci státní podpory SA.57026 (2020/N) – Rumunsko COVID-19: *Aid to Blue Air* ⁽¹⁾ a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při přezkumu přiměřenosti podpory škodě způsobené krizí COVID-19.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z chybného posouzení podmínek způsobilosti a slučitelnosti podpory na záchranu ze strany žalované.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila konkrétní ustanovení SFEU a obecné zásady Evropského práva týkající se zákazu diskriminace, volného pohybu služeb a svobody usazování, které byly základem liberalizace letecké dopravy v EU od konce 80. let 20. století ⁽²⁾.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se žalovaná opřela o neexistující nebo nevhodné důkazy.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nezahájila formální vyšetřovací řízení, navzdory závažným obtížím, a porušila procesní práva žalobkyně.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, C 430, s. 2

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepracované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3-20).

